

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Antonio Romano, Lidia Romano

Žalovaná: DSL Bank

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 6 ods. 2 písm. c) smernice 2002/65/ES ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že mu odporuje také vnútroštátne ustanovenie alebo zvykosť, o aké ide vo vnútroštátnom konaní, ktoré v prípade zmlúv o úvere uzatvorených na diaľku nestanovujú možnosť vylúčenia práva na odstúpenie, ak na výslovnú žiadosť spotrebiteľa je zmluva oboma stranami plne vykonaná predtým, ako spotrebiteľ uplatní svoje právo na odstúpenie?
2. Majú sa článok 4 ods. 2, článok 5 ods. 1, článok 6 ods. 1 druhý pododsek druhá zarážka a článok 6 ods. 6 smernice 2002/65/ES vykladať v tom zmysle, že na účely riadneho získania informácií a uplatnenia práva na odstúpenie zo strany spotrebiteľa podľa vnútroštátneho práva zodpovedajúcich článku 5 ods. 1, článku 3 ods. 1 bodu 3 písm. a) smernice 2002/65/ES sa má vychádzať iba z bežne informovaného, primerane pozorného a obozretného priemerného spotrebiteľa pri zohľadnení všetkých relevantných skutočností a všetkých okolností sprevádzajúcich uzatvorenie zmluvy?
3. V prípade záporných odpovedí na otázky 1) a 2):

Má sa článok 7 ods. 4 smernice 2002/65/ES vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právne ustanovenie členského štátu, ktoré po prejavenom odstúpení od zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej na diaľku stanovuje, že poskytovateľ má spotrebiteľovi nad rámec sumy, ktorú od spotrebiteľa získal podľa zmluvy na diaľku, zaplatiť aj náhradu za úžitok vyplývajúci z tejto sumy?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/65/ES z 23. septembra 2002 o poskytovaní finančných služieb spotrebiteľom na diaľku a o zmene a doplnení smernice Rady 90/619/EHS a smerníc 97/7/ES a 98/27/ES, Ú. v. ES L 271, 2002, s. 16; Mim. vyd. 06/004, s. 321.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko)
28. februára 2018 – X BV/Staatssecretaris van Financiën**

(Vec C-160/18)

(2018/C 182/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: X BV

Žalovaný: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia (ES) č. 1484/95 ⁽¹⁾ v spojení s článkom 141 nariadenia č. 1234/2007 ⁽²⁾ vykladať v tom zmysle, že účelom v ňom opísaného kontrolného mechanizmu, a to aj v prípade dodatočnej kontroly, je len zabezpečiť, aby sa príslušné orgány včas dozvedeli o skutočnostiach alebo okolnostiach týkajúcich sa priebehu transakcii, ktoré vzbudzujú pochybnosti o správnosti uvedených dovozných cien CIF a môžu byť podnetom pre dôslednejšie overenie?

Alebo je správne opačné ponímanie, a kontrolný mechanizmus opísaný v článku 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia č. 1484/95 sa má, aj v prípade dodatočnej kontroly, vykladať v tom zmysle, že jeden alebo viac ďalších predajov uskutočnených dovozcom na spoločnom trhu za cenu nižšiu ako je uvedená dovozná cena CIF zásielky s prirátaním sumy splatných dovozných odvodov nezodpovedajú predpísaným (odbytovým) podmienkam na spoločnom trhu, takže už len z toho dôvodu vzniká povinnosť zaplatiť dodatočné clá? Má na zodpovedanie druhej otázky vplyv skutočnosť, či sa ďalší predaj, resp. ďalšie predaje vykonané dovozcom uskutočnil, resp. uskutočnili za cenu, ktorá je nižšia ako platná reprezentatívna cena? Má v tejto súvislosti význam skutočnosť, že reprezentatívna cena bola v čase pred 11. septembrom 2009 stanovená inak ako po tomto dátume? Je pre zodpovedanie tejto otázky dôležitá skutočnosť, či sú kupujúci v Únii a dovozca prepojené podniky?

2. Pokiaľ z odpovede na otázky uvedené v bode 1 vyplýva, že ďalší predaj so stratou je dostatočnou indíciou na to, aby sa neuznala uvedená dovozná cena CIF, ako sa potom má určiť výška splatných dodatočných ciel? Má sa vymeriavací základ zistiť metódami na určenie colnej hodnoty, ktoré sú stanovené v článkoch 29 až 31 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva⁽³⁾? Alebo sa má vymeriavací základ zistiť výlučne podľa platnej reprezentatívnej ceny? Bráni v období pred 11. septembrom 2009 článok 141 ods. 3 nariadenia (ES) č. 1234/2007 použitiu reprezentatívnej ceny stanovenej v tomto období?
3. Ak z odpovedí na otázky 1 a 2 vyplýva, že pre povinnosť platiť dodatočné clá je rozhodujúce, že dovezené výrobky boli na vnútornom trhu ďalej predané so stratou a že na výpočet výšky splatných dodatočných ciel sa ako vymeriavací základ musí použiť reprezentatívna cena, je potom článok 3 ods. 2, 4 a 5 nariadenia (ES) č. 1484/95 so zreteľom na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie z 13. decembra 2001, Kloosterboer Rotterdam B.V., C-317/99, ECLI:EU:C:2001:681, zlučiteľný s článkom 141 nariadenia (ES) č. 1234/2007?

⁽¹⁾ Nariadenie Komisie (ES) č. 1484/95 z 28. júna 1995, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania systému dodatočných dovozných ciel a stanovujúce dodatočné dovozné clá v sektoroch hydínového mäsa, vajec a pre vaječný albumín, a ktorým sa zrušuje nariadenie č. 163/67/EHS, Ú. v. ES L 145, 1995, s. 47; Mim. vyd. 03/017, s. 437.

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov), Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 302, 1992, s. 1; Mim. vyd. 02/004, s. 307.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank Noord-Nederland (Holandsko)
1. marca 2018 – HQ pro se a ako zákonná zástupkyňa svojho maloletého dieťaťa IP, JO/Aegean
Airlines SA**

(Vec C-163/18)

(2018/C 182/12)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank Noord-Nederland

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: HQ pro se a ako zákonná zástupkyňa svojho maloletého dieťaťa IP, JO

Žalovaná: Aegean Airlines SA

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 8 ods. 2 nariadenia č. 261/2004⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že cestujúci lietadlom, ktorý má podľa smernice 90/314/EHS⁽²⁾ (prebranej do vnútroštátneho práva) o balíku cestovných, dovolenkových a výletných služieb nárok na náhradu svojich nákladov na letenku voči svojmu organizátorovi zázajdu, už nemôže žiadať náhradu od leteckého dopravcu?